

Rapport der Commissie, benoemd in zake de uitzonderingsbepalingen voor buiten- landsche Tandheelkundigen. *)

Hooggeachte Collega's,

Dames en Heeren!

Ofschoon door verschillende omstandigheden, onafhankelijk van onzen goeden wil, de aanvang der werkzaamheden van deze Commissie verdaagd werd, heeft zij, eenmaal begonnen, haar taak snel volbracht en mocht zich verheugen in eene buiten verwachting groote medewerking van de leden der Vereeniging, waarvoor wij bij dezen onzen oprechten dank betuigen.

Vooreerst dan, richtte genoemde Commissie een rondschrijven aan nagenoeg alle Tandheelkundigen in Nederland, een schrijven waarvan de inhoud U allen bekend en dus onnoodig is te herhalen. Een schrijven van gelijke strekking doch in een anderen vorm werd verzonden aan de secretarissen der verschillende Universiteiten in Nederland.

Daarop werden een reeks van antwoorden ontvangen, van wier inhoud uit den aard der zaak door de Commissie „sub rosa” vergaderd, nota werd genomen. Wij kwamen daardoor in kennis met een dozijn gevallen van Nederlandsche jongelieden, die een Belgisch diploma van Dentiste trachten te verwerven of reeds verworven hadden, met het doel dat diploma als sleutel te gebruiken om zich de poorten te openen, die toegang geven tot het odontologische „land van belofte”.

*) Uitgebracht in de vergadering der N. T. V. 28 Maart 1897 door den heer N. J. J. GREETER, Secretaris van genoemde Commissie.

Met deze feiten gewapend en hierop de aandacht vestigend en den nadruk leggend richtte de Commissie voornoemd een krachtig Adres aan den Minister van Binnenlandsche Zaken, ten einde van hem te verkrijgen eene wijziging van zijn, door het beruchte Art. 5A noodlottig ge worden Besluit van 23 Maart 1895.

Het adres luidde aldus.

AMSTERDAM, Februari 1897.

*Aan Zijne Excellentie den Minister van
Binnenlandsche Zaken.*

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen de Nederlandsche Tandmeesters-Vereeniging, gevestigd te Amsterdam, goedgekeurd bij Kon. Besluit van 17 Nov. 1893 dat, volgens de Wet van 1878, gewijzigd in 1892, Art. 9, bevoegd zijn tot het afleggen van het *theoretisch examen* in de *tandheelkunde*, alléén zij, die bevoegd zijn tot het afleggen van de examens, bedoeld in Art. 84 van de Wet van 28 April 1876, en zij, die bevoegd zijn tot het afleggen van het eerste natuurkundig examen.

dat, volgens Ministeriëel Besluit van 26 Maart 1895, Art. 5, zij, die in België enz. na afgelegd examen, het recht tot uitoefening der tandheelkunst verkregen hebben, kunnen worden toegelaten tot het afleggen van het theoretisch examen in tandheelkunde boven bedoeld.

dat, wat bepaaldelijk betreft *België*, waar de eischen van het examen voor „Dentiste” op een veel lager peil staan dan in Nederland en de overige Europeesche Staten, het aldaar afgelegd examen in geenen deele diezelfde mate van algemeene ontwikkeling waarborgt, die de Wet in genoemd Art. 9 verlangt.

dat het der Ned. Tandmeesters-Vereeniging na onderzoek, gebleken is en door haar met een voldoende aantal (12) feiten bewezen kan worden dat van het sub 2 en 3 genoemde, door Nederlanders misbruik wordt gemaakt om aan het, sub 1 aangehaald Art. 9 te ontkomen.

dat er in geen enkel land vrijstelling van examen eischen verleend wordt aan hen die in Nederland aan de wettelijke bepalingen hebben voldaan.

dat het niet het streven onzer Vereeniging is, *vreemdelingen* uit te sluiten, maar zoo mogelijk, te verhoeden dat Nederlandsche jongelieden, om de eischen van voorbereiding voor tandheelkundige studiën (Eindexamen H. B. S. enz.) te ontgaan, zich buitenslands, met name naar *België*, begeeven, ten einde met behulp van een gemakkelijk en snel verworven getuigschrift van Capacité de Dentiste, gebruik te kunnen maken van de milde bepaling, in Art. 5 van het Ministriëel Besluit van 26 Maart '95 opgenomen.

dat de N. T. V. daarom de vrijheid neemt Z.Exc. den Minister te wijzen op dezen toestand en op de onbillijkheid die daarin ligt tegenover de Nederlandsche tandheelkundige propedeutici, die zich in den geest der Wet (d. i. na einde examen H. B. S.) toeleggen op de studie der tandheelkunde en eerbiediglijk verzoekt dat het Z.Exc. alsnog moge behagen die verandering in zijn Besluit van 26 Maart 1895 te brengen, die hij noodig mocht achten in het belang der tandheelkundige wetenschap in Nederland en overeenkomstig den wensch der Nederlandsche Tandheelkundigen.

't welk doende enz.

De Nederlandsche Tandmeesters-Vereeniging.

Of wij succes zullen hebben van onze werkzaamheden of dat het Adres eevoudig ter zijde gelegd of bij de desbetreffende stukken opgeborgen zal worden om misschien nooit weder het daglicht te aanschouwen? Wij weten het niet! Doch dit is zeker, het zal bij deze eene poging om verbetering van den bestaanden toestand te verkrijgen niet blijven en wij hopen dan ook eenmaal te kunnen getuigen: *finis coronat opus.*

